

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
Nr KRS- 130-62-04

Do druku nr 3259

WARSZAWA, 2004-11-03

Pan
Józef OLEKSY
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Uprzejmie przedstawiam opinię Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 października 2004 r. o projekcie ustawy o Prokuraturze Generalnej Skarbu Państwa
- z uprzejmą prośbą o jej wykorzystanie w pracach właściwej Komisji.

z wyrazami szacunku

sędzia Krzysztof Strzelczyk

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 20 października 2004 r.
o projekcie ustawy o Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa

1. Uwagi ogólne

Jeżeli przyjąć, jak tego chce wnioskodawca, że celowość powołania Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa jako organu przede wszystkim zastępstwa procesowego Skarbu Państwa nie budzi wątpliwości

- to przedstawiony projekt ustawy, oceniając go także z punktu widzenia zasad poprawnej legislacji, sformułowany został czytelnie, choć nie bez zastrzeżeń.

Przed wszystkim istnieje dysproporcja w szczegółowości i staranności regulacji ogólnej pozycji ustrojowej Prokuraturii w systemie organów ochrony prawnej w porównaniu do troski z jaką opisana została sekwencja ustawy odnosząca się do radców Prokuraturii (art. 27 – 62). Lektura projektu ustawy robi wrażenie, iż jest to zagadnienie najistotniejsze dla ustawy, a tak przecież nie jest.

Ustawa kreuje nie tylko nowy urząd państwowy, ale także nowy zawód prawniczy – radcę Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, obok zawodu sędziego, prokuratora, notariusza, radcy prawnego i adwokata. Pytanie jakie przy tej okazji nasuwa się brzmi – czy kreacja nowego urzędu musi pociągnąć za sobą powołanie nowego zawodu prawniczego.

2. Uwagi szczegółowe

art. 4 ust. 1 pkt 1. Uwzględniając przepisy o reformie sądownictwa administracyjnego zdanie powinno brzmieć „wylączne zastępstwo Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym i Naczelny Sąd Administracyjny”.

art. 6. Z cyt. artykułu wynika, że zasada wyrażona w art. 4 ust. 3 może być zmieniona decyzją „Prokuraturii Generalnej” „o ile wymaga tego ochrona ważnych praw lub interesów Skarbu Państwa”.

Taka regulacja, nawet przy pomocy tak ważnej klauzuli generalnej, budzi wątpliwości.

Normy ustawowej nie można kształtować decyzją urzędu lub jego organu.

art. 8. Nie jest jasne kryterium 1.000.000 zł, które dla tej ustawy jest istotne bowiem wyznacza obowiązkowe zastępstwo procesowe. W praktyce może się okazać, że będzie to niewielka liczba spraw, co może oznaczać, że Prokuratoria będzie urzędem zbyt drogim w porównaniu do korzyści płynących z jej powołania.

art. 16. Czy sprawa wzoru legitymacji radcy jest tak ważna, aby miała być regulowana przez dwóch ministrów rozporządzeniem?

art. 22. Czemu mają służyć ograniczenia konstytucyjnych praw i wolności opisane w cyt. artykule. Wydaje się, że przepis ten (biorąc pod uwagę funkcję spełnianą przez radcę Prokuraturii) jest sprzeczny z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

art. 24 ust. 2. Nie jest jasna formuła „powierzenia funkcji” – jako forma nawiązania stosunku pracy.

art. 26. Artykuł ten nie ogranicza się jedynie do określenia „organizacji” Prokuraturii.

Może należałoby napisać „statut określający organizację i zasady funkcjonowania”.

art. 28 ust. 1. Formuła, według której radcowie „przy wykonywaniu czynności procesowych są niezależni” jest niezrozumiała i błędna. Ust. 1 art. 28 można by wykreślić bez szkody dla ustawy.

art. 36 ust. 5. Dlaczego dla rozstrzygania sporów w sprawie dodatkowego zatrudnienia radcy Prokuraturii właściwy ma być Sąd Apelacyjny a nie Sąd Rejonowy.

art. 37. Zob. uwaga do art. 22.

art. 40 ust. 2 pkt 2. Dlaczego punktem odniesienia dla ustalenia wynagrodzenia radcy Prokuraturii jest wynagrodzenie sędziego, skoro nie ma żadnej analogii pomiędzy tymi zawodami.

art. 48 ust. 1. 6-cio miesięczna odprawa po 20 latach pracy jest przejawem rozrzutności.

art. 50 ust. 5. Dlaczego Skarb Państwa ma płacić za pozostawanie radcy bez pracy przez 6 m-cy. Jak jest ratio legis tego przepisu?

art. 61 ust. 3. Wydaje się, że ostatnie zdanie mówiące o możliwości wcześniejszego uznania kary za niebyłą i jej wykreślenie – należałoby usunąć z tekstu.

art. 72 pkt 4. Po słowach Sądu Najwyższego należy wpisać lub Naczelnego Sądu Administracyjnego.

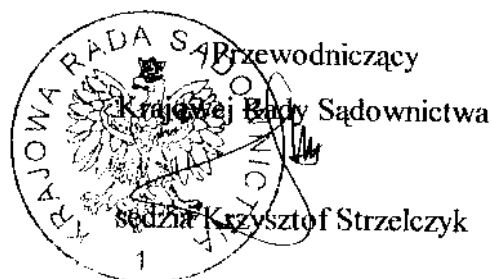
art. 79. Należałoby zrezygnować z tego przepisu. Wprowadza on bowiem „tylnymi drzwiami” instytucję wykładni prawa, niedopuszczalną w naszym systemie prawa.

art. 81 pkt 3. Wyrażenie „lub Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa” w kontekście RPO jest mylące. Przepis należy przereklamować tak, aby było wiadome, że także Prokuratoria może być uczestnikiem postępowania przed TK.

art. 88 ust. 2. Prezes Prokuratorii nie może decydować o zmianie normy ustawowej. Szczegółowe warunki odejścia od zasady musi określić ustawa. Takim kryterium mogłaby być ustalona ustawa wartość przedmiotu sporu.

art. 89 ust. 5. Ten przepis jest szkodliwy, pozwoli bowiem osobom bez dostatecznych kwalifikacji opisanych w ustawie objąć funkcje radcy Prokuratorii i w ten sposób nabyć dalsze uprawnienia do wykonywania innych zawodów prawniczych. Należy z niego zrezygnować.

Krajowa Rada Sądownictwa popiera ideę utworzenia Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, sugeruje jednak wzięcie pod uwagę powyżej sformułowanych uwag i zastrzeżeń.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 4 listopada 2004 r.

Cena 0,18 zł + 22% VAT

